ОБЩОЧОВЕШКИТЕ ЦЕННОСТИ НАД ВСИЧКО!

АПРИЛЦИ

Общински вестник

ISSN 1310-4918

06

(878) Брацигово, г. LVIII,
9 юни 2022 г.
четвъртък

30 ст.

30 ГОДИНИ DEVIN – ДОВЕРИЕ ВЪВ ВСЯКА КАПКА

Тридесет чешми с минерална и изворна вода ще бъдат реновирани след конкурса „30 години DEVIN – доверие във всяка капка“.

На специално събитие в София бяха обявени победителите за реновирането на обществени чешми в България.

Инициативата отбеляза голям интерес. В нея се включиха 54 общини, които предложиха 84 проекта. Петчленно жури класира 30 предложения за реновиране на естествени източници на минерална и изворна вода.

Конкурсът бе обявен на 22 март – Световен ден на водата, и се осъществи съвместно с Националното сдружение на общините в Република България. Всяка община, на територията на която има чешма с минерална или изворна вода, имаше възможност да кандидатства с проект за реновирането ѝ.

„Ние от „Девин“ ще подпомогнем номинираните проекти не само финансово, но и с активното участие на нашите служители, които вече се интересуват кога ще бъдат реновирани чешмите, за да се включат в процеса“, каза Бориславa Налбантова, изпълнителен директор на „Девин“ ЕАД. „Като пазарен лидер осъзнаваме своята роля да полагаме грижа за обществото и да вдъхновяваме с примера си. Така вече 30 години изграждаме доверие във всяка капка вода, която достига до хората чрез нас. Изключително сме благодарни за активното съдействие на Националното сдружение на общините в Република България в конкурса. Благодарим на всички, които участваха, и каним всички, които имат желание, да се включат лично в инициативата.“

Инициативата е част от дългосрочната кампания на „Девин“ ЕАД DEVIN „Извор на промяна 2025“, чиято цел е положителното влияние върху заобикалящата ни среда. Сред основните политики на компанията е и дългосрочният ангажимент към обществото, неговото благосъстояние и подобряването на околната среда.

Ето кои са общините – победители в конкурса: Айтос – с. Съдиево, Брацигово – Брацигово, Бургас – с. Ветрен – Акве Калиде, Велики Преслав – Мостът на въздишките, Велико Търново – с. Габровци-център, Венец – с. Ясенково, Видин – Алботински скален манастир, Габрово – Узана, Генерал Тошево – Каралийски кайнак, Девин – Девин, Долни Дъбник – Митовска чешма, Земен – Старата чешма-Десетте дула, Златица – Кър чешме, Златоград – Илийкова чешма, Копривщица – Съборянка, Крушари – Голямата турска чешма, Левски – Миньова чешма, Ловеч – с. Радювене, Малко Търново – Баба Денка, Мездра – Кладенеца, Павел баня – Освободителската чешма, Провадия – Самодивската чешма, Разград – Бежана, Самоков – Фердинандова чешма, Сливо поле – с. Кошарна, Стара Загора – Минерални бани – Нимфата, Столична – район Витоша, Княжевска гора, Сунгурларе – Ичме, Тетевен – Синият пишур, Троян – Мондешката чешма.

Благодарим на всички 54 общини, които изпратиха своите заявки за участие с предложения за реновиране на повече от 80 чешми в цялата страна!

НСОРБ

„Едно дете, един учител, една химикалка и една книга могат да променят света.“

„...Вярваме в силата и мощта на думите си. Думите ни могат да променят света. Защото сме заедно всички, обединени от каузата на образованието. И ако искаме да постигнем целта си, тогава ни позволете да съберем сили с оръжието на знанието и ни позволете да се държим заедно, в единство.“

Малала Юсуфзай – реч пред ООН

Алексен Драгнев – ученик от III клас на НУ „Васил Петлешков“. Дете, част от малката брациговска общност. Показа умения и се класира в състезание по краснопис, организирано от РУО Пазарджик, в което се включиха всички училища от областта. Повод за гордост на всички. Доказателство, че децата ни са качествени и способни и показват чудесни резултати, когато са правилно обгрижени от семейството и обществото. Адмирации към семейството!

На Алексен пожелавам този успех да бъде най-малкият в живота му!

Г-жа Антоанета Ценова – учител с над 35 години трудов стаж. Обучила и възпитала стотици малки сърчица на любов към науката и знанието. И със сигурност ще прегръща още малчугани, които безрезервно ще ѝ се доверяват, защото „И всеки помни по един учител, из стръмното ръката му подал“…

На г-жа Ценова пожелаваме още творчески успехи чрез малките ѝ ученици!…

Иванка СТЕФАНОВА

ТЪРЖЕСТВОТО НА СЛОВОТО И БУКВИТЕ

Тържественото шествие на учениците от двете училища в Брацигово завърши на площад „Централен“, където се състоя и същинският празник на словото и буквите.

По стара традиция децата тръгват от Началното училище „Васил Петлешков“, преминават край двора на СУ „Народни будители“ и към тях се присъединяват учениците от основния и средния курс на обучение. Днес това се повтори за пореден път в малкото ни градче.

От двора на гимназията всички деца изминаха вкупом алеята с най-новата придобивка на Брацигово – монумента „Силата на човешкия дух“, и се събраха на площада. Там всички бяха поздравени с тържественото слово на кмета на града Надежда Казакова.

Най-напред своето уважение към писаното слово засвидетелстваха най-малките – възпитаниците на местните детски градини.

След това на сцената дойдоха малчуганите от началното училище, които представиха своя разказ за буквите.

Те бяха заместени от по-големите си каки и батковци от „Народни будители“, които представиха рецитал по стихове на известни български поети, а по-късно ни зарадваха и с български народни танци.

Кръшно хоро на площада сложи завършека на празненството.

Стефка ВЕНЧЕВА, Pz Днес

По инициатива на кмета на община Брацигово, в град Брацигово, със съдействието на Електроразпределение Юг, започна поетапно премахване на остарялото енергоемко и неефективно улично осветление. Става дума за осветителни тела, които застрашават безопасността на населението, тъй като са корозирали. В по-голямата си част осветителните тела са във фаза на амортизация и не покриват ефективно изискуемите от стандарта норми – качествени и количествени показатели за осветеност. Също така високата консумация на по-голяма част от осветителните тела носи и голямо потребление на електроенергия.

Ще бъдат премахнати приблизително 100 броя остарели улични лампи в рамките на целия град.

Димитър ДИМИТРОВ

КОЛОНКАТА НА АДЖЕЛАРОВ

Мишките – вредители по човешкото съзнание

Живка Аджеларова

В брой 16 на Литературен вестник е публикувана статия от Николай Генов, озаглавена „Вкусът на плъховете: „Корона и меч“ и разказът за една чешка хроника“, в която принципно става въпрос за компютърна игра. Ако разгледаме обаче текста не в буквалния му смисъл, а през призмата на метафоричното, бихме могли да открием, че в него се говори за зараждането на един от съвременните проблеми, който до такава степен се е разраснал и е завладял живота ни, че вече почти забелязваме вредата му върху нас. Става въпрос за зависимостта от компютрите и някои подобни на него устройства. Нека обаче, преди да пристъпим към каквито и да било разсъждения, да се запознаем с някои акценти от съдържанието на въпросната статия, които всъщност се оказаха основната причина за засягането на темата.

В началото на текста си Николай Генов отбелязва, че в писмо, „което Ремедиос Варо изпраща до Иржи Мацулик на 15 април 1942 година, се споменава за някакъв крал, който „ядял мишки за закуска и плъхове за обяд“.

„Този ужасяващ владетел бил изобразен на гоблен: „... насред сцената на кървава битка стърчи и той, плешив и дебел мъж, държи мишка за опашката, а тя изглежда голяма колкото муха в ръката му, главите на войниците стигат едва до коленете му.“ Не става ясно обаче дали приведената екфраза е оригинална, или не, а публикуваният текст не може да посочи заглавието на въпросната чешка хроника, която разказва за подобен монарх, тъй като, както е отбелязано още в самото начало на превода, „Отговор [...] художничката така и не получава“.“

(…)

„Така или иначе, горепосоченият момент е един от много други; цитираният текст привлича окото със своята куриозност, но той не би успял да ангажира вниманието ми по толкова категоричен начин, ако не беше аналогията, която по твърде естествен начин изплува между разказа на пан Ладислав и „съдържанието“ на вече несъществуващия дворец на крал Огъстъс, тиранин на неназования свят във вече закритата онлайн игра „Корона и меч“ (Crownand Sword, Fantasy Text Entertainment, 2003).“ [1]

И още:

„„Корона и меч“ залага именно на тези три фактора, превръщайки междувременно двореца на крал Огъстъс в една ненужно претрупана галерия; в пищна атракция, която заплашва да превърне скучаещия геймър в смаян посетител на някакво измислено кралство, крепящо се на странни статуи (голяма част от които говорещи), скърцащи брони, светещи орнаменти, скрити коридори и висящи картини (всъщност портали към забутани съкровищници). Сред цялата тази вакханалия от интерактивни обекти обаче най-сетне изпъква и очевидната алюзия: плешивият и дебел великан, който налага дребните натрапници с... жив плъх. Може би съвпадение и нищо повече – такива в живота все пак има много, но нещото, което прави примера любопитен, а вероятността за интертекстуален прочит голяма, е, че малко по-надолу (…) героят попада в трапезария, препълнена с... миши кости (и няколко шаващи вечѐри).“

В текста, както е видно, се говори за животното мишка. От доста години насам обаче, когато споменем думата „мишка“, едва ли най-напред се досещаме за малкия гризач с дълга опашка и остра муцуна (който вероятно доста от младежите, живеещи в града, са виждали само на снимка). Първото нещо, което си представяме, най-често е периферното устройство, използвано при някои видове компютри.

В миналото обаче на дневен ред били проблемите, свързани с гризача. Дори се разказвали легенди за появата на тази напаст. Според една от тях, когато свети Нестор промушил езичник с копие в корема, оттам изскочили гризачите. Друга легенда пък разказва, че мишките се появили на света от дявола в момента, когато той влязъл в църква и помирисал тамян. Най-вероятно подобни истории стоят в основата на отбелязването на т.н. Мишкин ден (27 октомври).[2]

Не само българските разбирания, а и като цяло европейските определят мишката като зъл дух, който трябва да бъде омилостивяван, при това неведнъж в годината. Със сигурност не е случайно, че периферното устройство, използвано при някои видове компютри, се нарича мишка. Вярно е, че звукът му, когато се използва, много наподобява мишето цър-цър. Но ако се върнем малко по-нагоре в текста, ще открием и още нещо интересно: „насред сцената на кървава битка стърчи и той, плешив и дебел мъж, държи мишка за опашката, а тя изглежда голяма колкото муха в ръката му“. Именно този „плешив и дебел мъж“, който „държи мишка за опашката, а тя изглежда голяма колкото муха в ръката му“ може да се окаже проекция на самите нас, когато пуснем компютъра и се окажем „насред сцената на кървава битка“ – било то игра, сайт с новини или нещо друго, което е в състояние да разбие вътрешния ни мир.

Тогава не е ли моментът да се замислим дали компютърът не представлява един подъл езичник, който ни примамва с обещания за удобства, но включвайки го от бутона, всъщност не отваряме търбуха му, откъдето ни връхлитат сума ти злини? В такъв случай е много вероятно по собствено желание да допускаме злия дух при себе си, без дори да го осъзнаваме. Не усещаме дори как въпросния вредител малко по малко изгризва съзнанието ни, омагьосва ни и ни превръща в едни кухи тела без всякакви способности. И ако в гореспоменатата игра владетелят яде мишки, то в реалността се оказва, че мишата подлост на играта изяжда нас – мислещите се за владетели.

Решението на проблема за пореден път се свежда до необходимостта да обръщаме повече внимание на нещата, с които се занимаваме през свободното си време, а не да се заблуждаваме, че получаваме удобства като награда.

Защото и жителите на Троя са си мислели, че боговете изпращат огромния дървен кон като награда за тях, но много скоро истината излязла наяве.

---

[1] *Генов Н., Вкусът на плъховете: „Корона и меч“ и разказът за една чешка хроника, В: Литературен вестник, бр. 16, 2022, с. 13*

[2] *„Днес е Свети Нестор и Мишкин ден“, Eurochicago.com, 27.10.2010г., https: //www.eurochicago.com/2010/10/dnes-e-sveti-nestor-i-mishkin-den/ (26.05.2022 г.)*

Читалище на 120 години съхранява българския дух

Преди дни едно българско читалище навърши 120 години. В него има хиляди книги и вече все по-малко хора…

В навечерието на най-българския празник – 24 май, читалище „Съгласие – 1902“ с. Козарско, община Брацигово, отпразнува своя юбилей. 120 години – сгушено в полите на Родопите, козарското читалище е огнище на духовността, пази паметта родова и разпалва искрата на родолюбието в поколения горди българи.

Салонът на читалището събра много козарчани и гости, дошли да споделят този празник на духовността и непреходния български дух, съхранил се повече от век в културно-просветното средище.

Празничната вечер бе открита със слово от секретаря на читалището Таня Милева, в което тя припомни не само живота на солунските братя, дарили ни четмото и писмото, но и направи обзор на дейността на читалището, което днес боледува по отминалото време…

С богата програма, сред която най-атрактивни бяха малките възпитаници на ДГ „Вълшебство“, читалищните деятели заявиха гордо „Не се гаси, туй що не гасне!“ и увериха присъстващите, че читалище „Съгласие“ ще пребъде.

„Априлци“

„Подкрепи една мечта“

След двегодишна пауза, заради пандемията, зрелостници в неравностойно положение от различни домове в страната отново можаха да отидат на бал. По традиция тържеството се организира в резиденция „Бояна“.

На 30 май президентът и съпругата му Десислава Радева изпратиха абитуриенти в неравностойно положение. До тях бе и вицепрезидентът Илияна Йотова. Още трима министри подкрепиха събитието с лично присъствие. Това са министърът на образованието Николай Денков, на спорта Радостин Василев и на труда и социалната политика Георги Гьоков.

„За мен е огромно удоволствие да бъда домакин на вашия празник. Признавам, че абитуриентският бал и инициативата „Подкрепи една мечта“ е събитието, което ми липсваше през последните две години“, с тези думи се обърна Радев към зрелостниците.

„Мечтата е в основата на всеки успех и ни дава увереност да вървим напред. Не се страхувайте, ако не успеете да постигнете вашата мечта. По-страшно е, ако няма за какво да мечтаете и ако престанете да се борите. Превърнете препятствията по пътя си в трамплин за вашия успех“, това пожелание отправи към зрелостниците Румен Радев.

И нашата абитуриентка Петя получи възможността да изживее своята приказна нощ. Момичето завърши 12 клас на СУ „Народни будители“ – Брацигово и ще има възможността да ползва социалната услуга „Наблюдавано жилище“ и занапред.

А за звездната си нощ в Бояна ще си спомня докато е жива, защото всеки пази приказните си мечти и спомени…

СПОРТ

На 28.05.2022 г. – събота, се проведе празник по повод откриването на активния риболовен сезон, организиран от Сдружение „Риболовен клуб Брацигово – 2014“ и с подкрепата на супермаркет „ХИТ“, гр. Брацигово!

Както всяка година, освен членове на сдружението, присъстваха много гости и нетърпеливи риболовци от общината и страната. Основен акцент в празника стана проведеното състезание по спортен риболов. Участниците бяха разделени в две групи – мъже и деца. Получи се оспорвана и емоционална надпревара! Победители при децата станаха представители на Брацигово:

1-во място – Тодор Костов;
2-ро място – Деян Илиев;
3-то място – Атанас Костадинов.

Освен купи и медали за победителите, награди получиха и всички участвали деца!

При мъжете не липсваха изненади, а призовите места заеха:

1-во място – Васил Мишекопаранов, Брацигово;
2-ро място – Ясен Донев, София;
3-то място – Петър Хаджийски, Брацигово.

За доброто настроение допринесоха и осигурените скари и напитки от „Риболовен клуб Брацигово – 2014“ и участници в състезанието.

Благодарим на всички, които с участието си допринесоха за продължението на тази хубава традиция!

ФУТБОЛНАТА ИСТОРИЯ НА БРАЦИГОВО ПРОДЪЛЖАВА

ФК Брацигово – деца, първо място АРФГ Пазарджик сезон 2021-2022 г.

21 май е ден, който дълго ще се помни с един голям и заслужен успех… Успех , който води със себе си една голяма надежда за спортното ни бъдеще – не само за футбола, но и за града, защото футболът възпитава децата ни в колективен и отборен дух, а успехът е награда за труда на всички – и малки, и големи.

Браво, деца, всички се гордеем с вас и ви благодарим за емоциите и усмивките!

Пожелаваме още много купи и успехи по всички терени – и футболни, и житейски!

Обръщаме се към вас с една мисъл на Майкъл Джордан. Той е баскетболист, не футболист, но го е казал изключително добре:

„…По време на кариерата си изпуснах повече от 9000 удара, загубих почти 300 мача, 26 пъти имах възможност да направя окончателния печеливш удар, но пропуснах. Аз отново и отново претърпявах поражение… И затова успях…“

Момчета, не се притеснявайте да грешите, просто винаги продължавайте да опитвате!

ВСЕВИЖДАЩОТО БОЖИЕ ОКО

110 години от Балканската война и един епизод от нея

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

Горите над селото, без съмнение, все още бяха сред най-благодатните за ловуване. Поне така мислеха местните, тъй като, напуснеха ли последните къщи, веднага потъваха в едно необятно и почти девствено планинско царство.

Вековните букови гори в него изглеждаха така, сякаш никога не са били докосвани нито от времето, нито от хората. За да се обхванат исполинските стволове на някои от тези, извисяващите се към небето гиганти, трябваше да бъдат прегърнати от поне тримата-четирима мъже. А във височината зелените им корони се преплитаха една с друга в нескончаем купол, под който слънцето, въпреки цялата си сила, така и не успяваше да проникне.

Единствените следи от човешко присъствие там бяха само утъпканите през годините пътеки и чучурчетата с бълбукаща ледена вода, които се срещаха едва ли не на всяка крачка.

А дивеч – колкото щеш! Рай за ловците! И лете, а пък и зиме за онези, които дръзваха да се придвижват през дълбоките до кръста преспи.

По-негостоприемна беше гората само през късната есен, когато водата се стичаше отвсякъде, а шумата по стръмните скатове ставаше хлъзгава, като да бе ледена пързалка.

Но пък колко приятно беше точно в такъв ден, след като си прогизнал до кости, да седнеш край огъня в някоя колиба. Комат хляб, ръжен сланина и манерка вино – какво ли повече му трябваше на един планинар в такава обстановка. А сладките небивалици за какви ли не, отминали във времето, ловни приключения, подслаждаха пребиваването в горските усои, както на никое друго място.

– Та рекох им аз на онези граждани: „Не познавате ли гората, не влизайте в нея!“ – подхвана Трифон през един точно такъв есенен ден и в точно такава обстановка. – Ама кой да те слуша? Беше преди две зими. Издокарали се те с ботуши, с шуби и с какво ли не още, и щели да гонят прасета. А беше ясно, че виелицата вече се е задала. Така и не се върнаха вечерта, та на другия ден викам на Павката: „Загазили са я ония умници, ами стягай се, че да вървим и да ги спасяваме! Инак – току виж – вълците ги изяли.“ Открихме ги чак на втория ден. А колко уплашени бяха – думи нямам!

Нареждаше си така Трифон и не пропускаше нито една подробност от спасителната си акция, докато Спас вече вече вртеше ръжена над жарта. Той си мълчеше с очевидно безразличие. За него този разказ отдавна не беше нов, тъй като го слушаше може би за стотен път.

По-голям интерес към словоизлиянията на баща му проявяваше Стефчо. Той беше твърде млад в тоя занаят и всяка дума, произнесена от по-възрастните, го впечатляваше. Кой знае – утре нещо можеше да му бъде от полза...

А пък и сладкодумен беше Трифон. Как да не го слушаш, ако ти е за първи път?

Не проявяваше интерес и Марин, големият Трифонов син. Той пък бе залегнал над бащината си пушка – една внушаваща респект трофейна „Манлихер“-а. За нея се знаеше, че е донесена от фронта след Балканските войни. Трифон неведнъж гордо-гордо бе разказвал на децата си как с нея е гонил турците из Беломорието – понякога на стрелба, а друг път – „На нож!“.

За разлика от ловджийските лакърдии, разказите от войните бяха почти истински и това най-добре знаеше Спас. Те двамата с Трифон бяха преминали рамо до рамо през фронтовете и на трите войни. Цели шест години! Истинско чудо беше, че и двамата бяха извадили късмета да се завърнат и живи, и невредими, докато стотици от другарите им останаха завинаги в безкръстни гробове из чуждите земи.

Увлечен в заниманието си, Марин току прищракваше затвора или пък се целеше във видима само от него мишена.

– Бре, момче! – обади се по някое време баща му. – Стига си развъртало тази пущина. Оръжие е това, не е играчка!

Нямаше обаче кой да го чуе, докато в един миг пушката наистина изгърмя. И то оглушително, заради тясното пространство.

Двамата мъже скочиха мигом, като да бяха изненадващо нападнати от невидим враг, а седналият малко по-встрани Марин се вцепени. Отпуснаха се единствено ръцете му, а пушката се изтърколи от тях. В същото време Стефан бавно се свлече върху сламената постеля. А от челото му внезапно бликна струйка кръв.

– Стефане!... Стефчо!... – грабна го баща му. – Какво ти стана, бре, синко!

Нямаше кой да му отговори и Трифон знаеше, че е така. На много подобни гледки се бе нагледал той през войните, но в този момент съзнанието му не искаше да възприеме какво се е случило и продължи да разтърсва безжизненото тяло на момчето си и да го вика по име.

– Спасе! – обърна се той, сякаш търсейки помощ от стария си боен другар. – Каква стана тя, бе Спасе?

Но надвесен над бездиханния Стефан, Спас остана ням и вкаменен. Не се сещаше нито какво да направи, нито какво да каже.

В съзнанието му обаче за секунди се превъртя една отдавна отминала случка.

То беше някога, по времето на първата Балканска. Двамата с Трифон тогава имаха за задача да претърсват къщите в едно от турските села по Беломорието. Издирваха евентуално укрил се аскер след разгрома на Мехмед Явер паша.

Та в една от онези къщи уж нямаше никой, докато Спас не надникна в някакъв почти невидим килер под дървеното стълбище, водещо към чардака.

Отворил рязко вратичката, той забеляза как нещо помръдва и моментално насочи натам цевта на карабината си. Само за секунди обаче очите му привикнаха с тъмнината и вместо аскер, видя как някаква жена в черно фередже е приседнала в дъното и сгушила в скута си две пеленачета. Вероятно – близнаци.

Точно такава среща той не бе очаквал и тя го смути, но все пак се огледа. Пространството бе твърде малко, за да има в него и някой друг. Спас направи крачка назад и понечи да притвори вратичката отвън.

В този момент срещна очите на кадъната, надничащи иззад черното ѝ було. В тях той прочете не толкова страх, колкото нещо друго. Тогава отпусна карабината, подпря я и разкопча раницата си. После набързо измъкна войнишката си дажба хляб и разчупи засъхващия самун на две.

– Якмек... – това беше всичко, което той успя да каже на турски. Друго и да искаше, не можеше.

– Наборе – надникна зад гърба му и Трифон, който вече беше изтършувал другите стаи. – Има ли някой там?

– Не – отсече Спас.

– Как не! Нали ги виждам – и като замълча за секунди, добави: – Ще ги намушкам!

– Да не си посмял! – сопна му се Спас. – Те не са войници.

– Турци са...

– Но не са войници!

– Все едно. Тук никой не ни вижда.

– Господ вижда! – опита се да го възпре Спас, но напразно.

Дни наред после двамата не си проговориха, но с времето всичко се забрави. Война беше. Какво ли не можеше да се види в нея.

Ето това беше онази уж забравена случка, която само за миг се завърна и за кой ли пореден път се превъртя през главата на Спас.

И докато старият му боен другар хлипаше над трупа на клетия си син, Спас прошепна сам на себе си:

– Казвах ти тогава, Трифоне! Господ вижда всичко...

Димитър ДЪНЕКОВ

КОЛЕКТИВНА ПОРЪЧКА НА ПЕЛЕТИ

В рамките на финансирания от Европейския съюз проект „REPLACE“, по който Община Брацигово е партньор, неправителствената организация ЧИЕЦ (Черноморски изследователски енергиен център) предлага съдействие за организиране на колективна поръчка на пелети от желаещите домакинства в общината.

ЧИЕЦ организира среща, на която ще се обсъдят възможните подходи за такава колективна поръчка, ползите за участниците и следващите стъпки. Тя ще се проведе от 17:30 ч. на 15.06.2022 г. в сграда на Младежкия дом в гр. Брацигово.

КОНЦЕПЦИЯ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Предвижда се с помощта на ЧИЕЦ:

– да се състави запитване към доставчици, съдържащо техническите изисквания към пелетите, желаните общи количества и други параметри на поръчката;

– оторизиран представител на домакинствата да събере оферти от минимум трима доставчици;

– оторизирани представители на домакинствата да изберат най-добрата оферта и да сключат договора за доставка (със съответните параметри, условия и гаранции).

ПОЛЗИ ЗА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

В сравнение с индивидуалното закупуване от всяко отделно домакинство, този подход предполага съществени ползи за домакинствата:

– договаряне на отстъпка от базовата цената на пелетите при по-големи поръчани количества (например 20-40 тона, в зависимост от броя желаещи);

– постигане на по-ниска цена за доставка на пелетите - в резултат на споделените транспортни разходи;

– по-лесен контрол на качеството за цялата доставка (вместо за “n” на брой доставки).

– По-високото качество (калоричност, влага, пепелно съдържание) на пелетите води до:

– повече топлинна енергия, произвеждана от 1 кг пелети (съответно по-ниска себестойност на енергията);

– понижена необходимост от поддръжка (собствен труд и сервизна фирма);

– сигурност, че общността използва гориво, отговарящо на стандартите и подобряващо качеството на атмосферния въздух (спрямо пелети с по-ниско качество по отношение на калоричност/влага/пепел; или спрямо въглища/дърва/нафта и др.).

КОНТАКТИ

За допълнителна информация може да се обръщате към инж. Лазар Николаев, тел. 0887538065, е-мейл: lazar.nikolaev@gmail.com

Моля желаещите да участват в срещата да потвърдят присъствието си по телефон/е-мейл до 14.06.2022 г.

ЗАПОВЕД
№ РД-281/02.06.2022 г.

На основание чл. 44, ал. 1, т. 1, и ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с Наредба за водно-спасителна дейност и обезопасяване на водните площи, приета с Постановление на Министерския съвет №182 от 1996 г.

Н А Р Е Ж Д А М :

Назначавам комисия по водно-спасителна дейност /ВСД/ в състав:

Председател:

Йордан Павлов – секретар на Община Брацигово

Членове:

1. Димитър Димитров – мл. експ. ОМП. и ЗН.
2. Антонио Колев – гл. експ. СК
3. Мария Пищалова – гл. експ. ТУТ и ПЗ
4. Татяна Симонова – гл. експ. ЕЗСД
5. Николина Петкова – мед. сестра в здравен кабинет

Да се организират и проведат следните мероприятия:

– да се задължат стопаните на водни площи да поставят забранителни и предупредителни табели през 200 метра на опасните за къпане места;

– определям Костадин Антонов за град Брацигово и Йорданка Петкова за село Розово периодически да извършват контрол и подмяна на липсващи табели и знаци относно забраната за къпане във водоемите на територията на съответните населени места;

– да се организира провеждане на контролна и разяснителна дейност по профилактика на водния травматизъм в общината;

– да се контролира изпълнението на наредбите за функционирането на плувните басейни, намиращи се на територията на общината;

– да се налагат санкции на нарушителите съгласно Закона административни и наказателни нарушения;

– да се задължат стопаните на плувни басейни и водни площи, където къпането е разрешено, да има назначени водни спасители;

– съвместно с представители на Регионална здравна инспекция /РЗИ/ да провеждат системен контрол на плувните басейни.

Препис от настоящата заповед да се връчи на съответните длъжностни лица за сведение и изпълнение.

Надежда КАЗАКОВА
кмет на община Брацигово

З А П О В Е Д
№ РД – 262 от 23.05.2022 г.

На основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗМСМА, Наредба №8121з-968 от 10.12.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейност в земеделски земи, Закона за горите Глава шеста, раздел III „Защита на горските територии от пожари“, чл. 8 от Закона за опазване на селскостопанското имущество, чл. 25 и чл. 126 от Правилника за прилагане на Закона за горите

Н А Р Е Ж Д А М :

1. Забранявам паленето на открит огън, тютюнопушене и паркиране на моторни превозни средства при настъпването на восъчна зрялост на житните култури.

2. Да се поставят предупредителни и забранителни табели покрай посевите през периода на восъчна зрялост до прибиране на реколтата.

3. Кметовете на кметства, на чиято територия има житни и царевични насаждения, да организират денонощно дежурство на телефонни постове в кметствата по време на жътвената кампания.

4. Кметовете на кметства да създадат необходимата организация за своевременно и бързо реагиране при възникване на пожари, като поставят на видно място в кметствата номерата на собствените си мобилни телефони и телефоните на пожарната и дежурния към ОбщСС.

5. Кметовете на кметства да осигурят подръчен инвентар /лопати, тупалки и др./ за гасене на пожари, да се осигурят и обозначат подстъпите към естествените и изкуствените водоизточници в населените места.

6. Забранявам паленето на стърнища и извършването на огневи работи на разстояние най-малко 50 метра от узрелите жита.

7. Да се създаде необходимата организация по населените места за своевременно установяване на виновните лица за допуснати палежи и при констатиране на нарушения на правилата и нормите на ПБ да се прилагат действащите законови административно-наказателни мерки.

8. Да се почистят от сухи треви, дървета, отпадъци и други горими материали канавките и сервитутните ивици покрай общинските пътища.

9. Да се предприемат незабавни мерки за изпълнение на пожарозащитни ивици край гробищни паркове, сметища, жилищни и стопански постройки, граничещи с горски и полски фонд, с ширина не по-малка от шест метра.

10. Да се засили контролът в земеделските територии по спазване на изискванията на чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Закона за опазване на селскостопанското имущество.

11. Съвместно с представители на ДГС и ДЛС да проведат инструктажи на пастирите с цел недопускане на пожари.

12. Да се изпълнят предвидените противопожарни мероприятия в горите – общинска собственост.

13. Да се извърши необходимата организация за запознаване на населението със сигнала за оповестяване при възникване на пожар.

Настоящата Заповед да се сведе до знанието на заинтересованите лица за сведение и изпълнение, да се публикува на електронната страница на Община Брацигово и да се разлепи на видни места в кметствата.

Контрол по заповедта възлагам на инж. Мария Батаклиева – заместник-кмет на община Брацигово.

Надежда КАЗАКОВА
кмет на община Брацигово

РЕГИОНАЛНИ ПРОГРАМИ ПО ЗАЕТОСТ 2022

Стартира Регионална програма за заетост за 2022 година. За община Брацигово в програмата ще бъдат включени 23 лица на пълен работен ден – 8 часа; безработни лица в трудоспособна възраст, регистрирани в Дирекция „Бюро по труда“.

Безработните лица ще бъдат наети от 01.06.2022 г. до 30.11.2022 г. вкл., с продължителност 6 месеца, на длъжност „Метач“ и ще изпълняват произтичащите от длъжностната им характеристика дейности – почистване на улични платна и обществени терени.

ВАЖНО! На всяко разкрито работно място по тази програма могат да се назначават безработни лица, които не са работили при същия работодател през последните 6 /шест/ месеца.

Мария ПИЩАЛОВА

В месеца на духовността...

Елена Диварова е преподавател по български език и литература. Живее и работи в Пловдив. Автор е на четири стихосбирки и една книга с литературни изследвания. Участва в различни сборници и алманаси със стихотворения и литературна критика. Осем години е била в екипа на вестник „Парекордзагани цайн" – орган на арменската общност в България. Превежда творби на съвременни руски поети. Лауреат на национални конкурси за поезия. Нейни творби са поместени в сборници с поезия в Англия, Германия, Полша, Русия и Сърбия. Член е на Съюза на журналистите, на Съюза на научните работници в България, на Съюза на българските писатели и на Дружеството на пловдивските писатели.

ПЛОЩАДЪТ В БРЕСТОВИЦА

Над Брестовица пада сняг, покрива
площада и годишните му кръгове.
Покрива стъпките, останали от нас.
Отдавна е заминал автобусът,
с който тръгвахме.

Над Брестовица пада сняг върху площада,
където се извиваха хора на сватби и събори,
където се събирахме, за да посрещнем
или изпратим някого,
където дядо ми отиваше нагоре.

Над Брестовица бяло е. Извира
отвсякъде небесна чистота.
Земята под снега сега почива -
кафява и напукана земя.
Кафява и напукана, отрудена -
на моя род ръката.

ЖЕНИ

Очи на божества,
Египет ги познава.

Тракийска гробница,
в която жива е невестата.

Двойни силуети,
безкрайно повторяеми –
за да не разберем

коя е майка
и коя е дъщеря.

ПОГЛЕДНИ!

Погледни този пролетен ден.
Запомни свойта днешна усмивка.
Забрави за неверния студ,
с който беше започнал да свикваш.
Отмини покрай сиви стени,
покрай слепи врати и огради,
покрай прашни стъкла и души,
щом от дъжд и от слънце се пазят.
Че очаква те път непознат -
недописана още поема,
неоткъснат акациев цвят
и ръка, от която ще вземеш
топла ласка след птичия плен,
топъл хляб преди залез отруден,
таен знак, че си млад, несмирен,
развълнуван, отчаян, безумен...

Снимки: Зорница Янъкова

СЕЛФИ

Облите камъни слизат като река
към устието на отреденото време.
Тече животът - камък по камък
надолу
по закона на спасението.
Нас ни заглажда всяка беда,
нас ни окръгля всяко униние.
Обли сме камъни. Бяхме скала
преди милиони години усилни.
Виж - колко прах, колко прах по брега!
И празни бутилки пътя сподирят.
По-нагоре от вчера е същият залез,
пред който мълчахме.
Днес с него се снимаме.

Художникът Матей Матеев

Матей Матеев е художник.
Особено когато
държи глухарче
и го гледа.
И глухарчето го гледа.

Очите му
са сложна геометрия.
Чии очи?

Те скоро ще се разлетят.
Художникът ще ги последва.

ТЕЗИ КЛОНИ

Тези клони, натежали от пролет,
натежали от смях и сълзи,
тези клони се вдигат нагоре
и в снагата им сила пълзи.

Тези клони са вятър, понесъл
като шеметен плащ над града
оцеляла през зимата песен
за родена от обич тъга.

И разтварят криле тези клони,
и прегръщат ме с бели пера,
за да бъдем едно във простора
и да видим как идва деня!

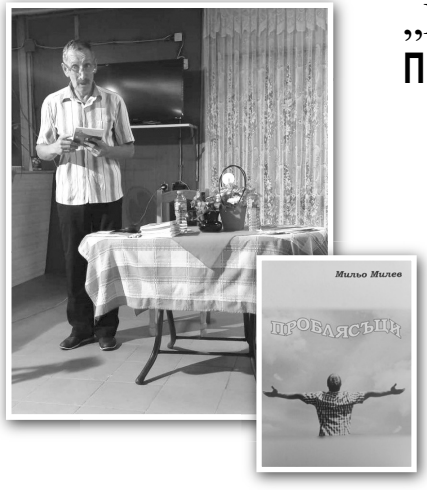

„ПРОБЛЯСЪЦИ"

Представяме ви Мильо Милев и неговата първа стихосбирка

„Поезията е изключително тънко и деликатно художествено творчество. Не-отразимо по сила е нейното емоционално въздействие. Не случайно думата „Поезия" звучи като красота и изящество, като най-висше съвършенство на художественото слово."

Младен Исаев

Не един поет признава, че винаги се стреми да говори в творбите си откровено, просто, искрено, което, разбира се, е особено важно за начинаещите поети. Като прибавим, че написаното от тях трябва да е тяхно вътрешно убеждение, да е стремеж не да доказва истината, а да я показва такава, каквато е, да живее в съвременността и да откликва и на големите, и на малките проблеми, ще очертаем онези рамки на поезията, в които задължително трябва първоначално да се движи начинаещият поет.

Тези задължителни изисквания спазва г-н Мильо Милев в първата си стихосбирка „Проблясъци". Програмно стихотворение в нея се налага „Остани си човек". Откровено и много искрено, авторът споделя:

…И ако старост немощна
стигнеш в тоя живот,
по дирята стара върни се, направи
си разбор.
Тогава ти сам ще решиш
как си живота живял,
какво си оставил и дали си имал
морал.

За автора на тази малка стихосбирка е от особена важност написаното да е израз на неговото вътрешно убеждение. Четем ли „Ода за Козарско", не можем да не почувстваме силата на възторжения тон, дълбоката привързаност и бликащата обич към родното място. Тези чувства се подхранват от преклонението пред достойните му честни и работливи хора, от красивото географско местоположение, от героичното историческо минало на селото ни.

…В теб кости са оставили нашите деди,
та корените на родовете стари
да не може никой да унищожи…

Възторжен финал на стихотворението е авторовият обет към селото:

…С корените здрави на рода ми
и клоните, що оставям ви от мен,
ще пребъдеш ти през вековете,
дори и да ме няма вече мен.

Като достоен потомък на своя род, г-н М. Милев в стихотворението „Парламентьорът" рисува светлия образ на своя прадядо Мильо Колев, който по времето на Априлското въстание влиза в преговори с Хасан паша и спасява Брацигово от опожаряване, а населението му и това на околните села от сеч. Четиристишието

…като смел парламентьор се ти прослави
и светла диря за потомството остави.
Ти пантеон велик си съгради
в човешките изстрадали души.

е венец на слава, преклонение и възхищение от подвига на този обикновен човек, оставил не просто следа, а образ в обществено-политическия живот на селото.

В тази малка стихосбирка можете да прочетете защо трябва да се научим да прощаваме искрено и честно, с мъжка сила и достойнство.

Смелост мъжка трябва истина да кажеш.
Два пъти по-голяма сила прошка да изкажеш.
Истината покой дава на душата.
Прошката е пречистваща манна свята.

Поновому за вас ще прозвучи и разбирането за истинското приятелство:

Приятел за мен си, каквото и да значи това.
Без лицемерие го казвам, приеми го така.
Опора и помощ съм търсил в трудни
моменти за мен,
а ти го правеше скромно и с финес,
сякаш го правиш за теб.

Голямата гражданска тревога на г-н Милев идва от това, че все още в България няма истинско гражданско общество, а:

Народът ни е работлив и кротък,
затуй и мутри, и политици го тормозят.
Достойният човек е в ъгъла заврян,
наказан там е да бъде глух иням.

В един директен диалог авторът пита:

…Кажи ми, българино, ти сега:
чувстваш ли се ти свободен?
Или чувстваш в себе си тъга,
че твоят глас вече не е народен?

Това са откъси от малка част от стихотворенията в „Проблясъци". И ако чрез тях съм успяла да провокирам вашия интерес към останалите, прочетете цялата стихосбирка.

Ягода АРАБАДЖИЕВА

Редакция в. „Априлци" - Брацигово, e-mail: v.apriltsi@abv.bg, skype: v.apriltsi, предпечатна подготовка и печат - „Беллопринт" ООД - Пазарджик, тел. 034 440-400